

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoP/58/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7823200634
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Tobiašová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:7823200634.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Tobiašovej a členiek senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Ingrid Kalinákovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: G. V., J. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava, Šafárikova 112, Rožňava, dieťa rodičov: matka X. V., J. XX.XX.XXXX, Y. G. V., D. XXXX/X, Y.Č. G. V., Q. XX, a otec S. S., J. XX.XX.XXXX, Y. G. V., X. XXX/X, Y.Č. G. G. J. XXX, XXX XX G., Č. V., v konaní na návrh matky o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 12P/60/2023-133 zo dňa 13.06.2023 takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Matka sa domáhala zvýšenia výživného zo strany otca na maloletého na sumu 200 eur mesačne od 01.01.2023. Návrh odôvodnila tým, že maloletý navštevuje N. Š. Š. I. H. od septembra 2022 a tým sa jej zvýšili náklady na neho aj v súvislosti s poplatkami za internát, stravu a cestovné.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Rožňava ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„I. Mení rozsudok Okresného súdu Rožňava č.k. 7P/216/2014 - 39 zo dňa 09.09.2014 vo výroku o výživnom tak, že zvyšuje výživné zo strany otca S. S., J. XX.XX.XXXX, na mal. G. V., J. XX.XX.XXXX, zo sumy 90,00 eur na sumu 200,00 eur mesačne, počnúc dňom 01.09.2022.

II. Dižné výživné za obdobie od 01.09.2022 do 13.06.2023 v sume 1.038,00 eur sa otcovi povoľuje splácať v mesačných splátkach po 50,00 eur, spolu s bežným výživným, pod hrozbou straty výhody splátok.“

3. Rozhodnutie súd právne odôvodnil podľa § 62, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), § 57 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v konaní bolo preukázané, že u maloletého došlo k podstatnej zmene pomerov, a to jeho nástupom na strednú školu. Tým sa matke zvýšili výdavky na cestovné, internát a stravovanie. Po zrátaní výdavkov na úhradu bývania a stravy matka potrebuje vynaložiť na maloletého cca 200 eur mesačne. Ďalšie výdavky sú strava v škole 118 eur mesačne, internát 40 eur, vreckové 60 eur, cestovné 40 eur a ďalšie mimoškolské aktivity a krúžky a kultúrne podujatia. V týchto výdavkoch nie sú zahrnuté výdavky na ošatenie a hygienu. Výživné vo výške 90 eur v súčasnosti už nepostačuje na výchovu a výživu maloletého v jeho veku. Matka maloletému zabezpečuje osobnú starostlivosť v plnej miere. Otec sa s maloletým nestýka, nie sú v žiadnom kontakte, okrem bežného výživného na jeho výživu žiadnym iným spôsobom neprispieva. Súd prihladol na výdavky otca, aj na to, že má ešte jednu vyživovaciu povinnosť k mal. O. E.. Avšak výdavky na mal. dieťa vo veku X rokov a XX rokov sú značne rozdielne. Napriek oficiálnym dokladom od zamestnávateľa otca z vyjadrenia matky vyplynulo, a aj otec potvrdil to, že minulého roku sa presťahoval do Č.D. G. a predtým pracoval v J., avšak otec súdu neozrejmil, prečo sa zamestnania v J. vzdal. Otec potvrdil, že na výdavkoch spojených s chodom domácnosti, ako aj so starostlivosťou o mal. O. sa podieľajú obaja s partnerkou. Súd neprihladol na jeho výdavky spočívajúce v splácaní exekúcií. Príjem otca sa od posledného rozhodnutia zvýšil minimálne o sumu 7.000 Kč. Matka maloletého v čase posledného rozhodovania o výživnom žila v spoločnej domácnosti s partnerom, ktorý sa spoločne s ňou podieľal na úhrade výdavkov za domácnosť. V súčasnosti matka žije sama, iba s maloletými deťmi a tieto výdavky musí uhrádzať už len zo svojho príjmu. Súd vzal v úvahu ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca, avšak zdôraznil, že nie je možné znížovať životnú úroveň jedného dieťaťa na úkor iného dieťaťa. Zvýšenie výživného na sumu 200 eur mesačne na mal. G. zodpovedá jeho odôvodneným potrebám, ako aj možnostiam a schopnostiam otca prispievať na jeho výživu v tejto výške. Súd priznal zvýšené výživné od 01.09.2022, t.j. odo dňa, kedy došlo na strane maloletého k podstatnej zmene pomerov, a to nástupom na strednú školu, nakoľko sa jeho výdavky značne zvýšili. Zároveň súd povolil otcovi splácať dlžné výživné za obdobie od 01.09.2022 do 130.6.2023 v úhrnnej sume 1.038 eur v splátkach po 50 eur mesačne s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok, a to s prihliadnutím na jeho osobné pomery, ďalšiu vyživovaciu povinnosť aj exekučné splátky.

III. Obsah odvolania otca a vyjadrenia účastníkov konania

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec. Nesúhlasil s navýšením bežného výživného na čiastku 200 eur mesačne od 01.09.2022. Poukázal, že v tomto období mal nízky príjem, bol zamestnaný v K. N., N.V.Q.. I. Č. G., uhradil nájomné a služby, náklady na výživu mal. syna O. E., s ktorým žije v spoločnej domácnosti spolu s jeho matkou O. E.. Od júla 2023 sa presťahovali do nového bydliska G. a náklady spojené s bývaním a výživou pre mal. O. prevyšujú sumu 18.100 Kč hrubého príjmu. S poukazom na jeho kritickú finančnú situáciu žiadal, aby mu súd ponechal vyživovaciu povinnosť 90 eur mesačne, zrušil výrok o dlžnom výživnom. Otec zastáva názor, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutočný stav vecí, pričom k odvolaniu priložil rozhodnutie o priznaní podpory v nezamestnanosti od 12.06.2023 vo výške 8011 Kč, pracovnú zmluvu zo dňa 12.06.2023, mzdový výmer so základnou mzdou 18.000 Kč mesačne, nájomnú zmluvu zo dňa 27.05.2023.

6. K odvolaniu otca zaslal písomné vyjadrenie kolízny opatrovník, ktorý navrhol odvolanie otca zamietnuť a potvrdiť rozhodnutie súdu prvej inštancie, nakoľko je vydané v záujme maloletého dieťaťa.

7. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka, ktorá nesúhlasila s odvolaním a navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

8. K vyjadreniu matky zaslal repliku otec. Nesúhlasil so zvýšeným výživným na sumu 200 eur mesačne. Žiadal, aby odvolací súd rozhodol s poukazom na jeho kritickú finančnú situáciu tak, že zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenými subjektmi - účastníkmi konania, v ktorých neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi

odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku v jeho napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP.

10. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd v zmysle § 379 a § 380 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, pretože jeho argumentácia bola vecne správna, objektívna, presvedčivá. Má za to, že rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože tvoria jeden celok.

12. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav veci. Odvolací súd nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu odchýliť. Rozsudok v jeho napadnutej časti považuje odvolací súd za vecne správny, jeho správnosť argumentuje nasledovne.

13. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúvaného rozsudku i argumenty predstreté rodičmi v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky pre zvýšenie výživného v zmysle návrhu matky.

14. Pre rozhodnutie o návrhu na zmenu vyživovacej povinnosti určenej predchádzajúcim právoplatným rozhodnutím súdu je potrebné mať na zreteli ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ako aj ustanovenie § 121 CMP. Zmena rozsudku o výžive je možná, ak sa zmenili pomery, ktoré sú rozhodujúce pre výšku výživného. V zmysle ustálenej judikatúry je potrebné prihliadnuť ku všetkým skutočnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Pri rozhodovaní o zmene výživného v zmysle citovaných ustanovení zákona je nevyhnutné previesť porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho ako i nového rozhodovania. Je pritom potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne okolnosťami na strane povinného, oprávneného, alebo objektívne napríklad vývojom životných nákladov. V zmysle valorizačnej klauzuly obsiahnutej v § 78 ods. 3 už vývoj životných nákladov je objektívnou okolnosťou, ktorá sama osebe môže odôvodniť zmenu výšky výživného.

15. Odvolací súd konštatuje, že výživné pre dieťa slúži nielen na uspokojovanie všetkých odôvodnených hmotných potrieb, ako je jedlo, ošatenie, obuv a podobne, ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa, jeho kultúrne, rekreačné potreby a podobne. Ak sú reálne možnosti oprávnených rodičov väčšie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu, sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Z charakteru výživného ako dávky zročnej do budúcnosti vyplýva, že nemožno všetky výdavky preukázať, keďže budú vznikať až v budúcnosti.

16. Určenie výšky výživného na maloleté dieťa je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci nezameniteľných s okolnosťami relevantnými v iných veciach. Každé jedno rozhodnutie o výživnom na maloleté dieťa je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady (porovnaj č.k. 5Cdo/87/2017). Pri posúdení a hodnotení zákonom ustanovených východísk na určenie výživného postupujú sudy diferencovane v každom konkrétnom prípade a nezotrvávajú na určitých striktných hraniciach (porovnaj č.k. 8Cdo/50/2017).

17. Otec maloletého v odvolaní nesúhlasil so zvýšením výživného zo sumy 90 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne z dôvodu, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť, splátky exekúcie, a že jeho mesačný príjem nepostačuje na uhrádzanie výdavkov v spoločnej domácnosti s družkou.

18. Vo vzťahu k odvolacím námietkam otca, odvolací súd v prvom rade zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované zákonné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani aby prebral a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj napr. IV.ÚS 252/2004, I.ÚS 50/2004, II.ÚS 3/1997, II.ÚS 251/2003).

19. V nadväznosti na uplatnené odvolacie námietky otca odvolací súd argumentuje, že za situácie takto zisteného skutočného stavu veci možno konštatovať, že súdom určené výživné zodpovedá odôvodneným potrebám mal. G.. Súd prvej inštancie správne určil výšku primeraného výživného, ktorá zodpovedá možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom povinného rodiča prihladnuc na výlučnú osobnú starostlivosť matky. Súd prvej inštancie zistil skutočný stav dostatočne, z vykonaného dokazovania je možné prijať právny záver o zvýšení výživného pre mal. G..

20. Z obsahu napadnutého rozsudku vyplýva, že súd pri určovaní výživného vychádzal z kritérií uvedených v ustanovení § 75 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že naposledy bola vyživovacia povinnosť určená v roku 2014. Odvtedy došlo k zmene pomerov na strane matky aj otca, ale najmä u mal. G., ktorý nastúpil na strednú školu. V čase posledného určovania výživného bol maloletý žiakom X. ročníka základnej školy; v tom čase bola matka na rodičovskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok, prídavky na dve deti a žila v spoločnej domácnosti s druhom. Maloletý sa v tom čase v školskej jedálni nestravoval z finančných dôvodov, navštevoval školskú družinu, jeho zdravotný stav bol dobrý. Otec v tom čase prispieval matke po 50 eur mesačne, inou formou sa na potrebách maloletého nepodieľal. V čase poslednej úpravy otec pracoval v Č. V., jeho mesačný príjem bol okolo 13.000 Kč, žil sám v podnájme, ďalšie deti v tom čase nemal. V čase poslednej úpravy bol otec zamestnaný a dosahoval priemerný čistý mesačný zárobok 13.930 Kč. Príjem otca sa od posledného rozhodnutia o výživnom zvýšil minimálne o 7.000 Kč. V súčasnosti je matka zamestnaná v spoločnosti M. N. Y. - I. L. ako H. I. s čistým mesačným príjmom 700 eur mesačne. Vo svojej osobnej starostlivosti má ešte mal. X. X. K., J. XX.XX.XXXX z iného vzťahu. Matka sama zabezpečuje starostlivosť o mal. deti; o mal. G. otec nejaví záujem. Otec od roku 2022 pracuje pre K. N., Č. G. ako I. I. I., predložil pracovnú zmluvu uzavretú dňa 19.10.2022 so mzdovým príjmom 23.437 Kč a variabilnou zložkou vo výške 2.000 Kč, príjmy z brigádnickej činnosti, nájomnú zmluvu s dohodnutým nájomom 9.000 Kč, pričom družka platí služby vo výške 6.000 Kč mesačne, škôlku a aktivity pre syna O. vo výške 2.500 Kč mesačne. Otec uviedol, že spláca aj exekúciu 7.000 Kč mesačne.

21. Odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil zmenu pomerov na strane rodičov aj maloletého. Nepochybne došlo k nárastu výdavkov maloletého, a to vo všetkých smeroch, t.j. pokiaľ ide o stravu, ošatenie, náklady súvisiace so školskou dochádzkou, voľnočasovými aktivitami. Mal. G. je svojou výchovou a výživou naďalej odkázaný na svojich rodičov, u ktorých vyživovacia povinnosť má mať prednosť pred ostatnými ich výdavkami. Pomerne výrazným kritériom pre priznanie výživného navýšeného zo strany otca je aj okolnosť, že aj napriek veku maloletého je mu poskytovaná zo strany matky výrazná miera osobnej starostlivosti. Maloletý žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá uhrádza všetky plnenia súvisiace s chodom domácnosti. Je možné určité plnenia tejto materiálnej, ale aj nemateriálnej povahy pričítať matke na plnenie vyživovacej povinnosti a premietnuť ich do pomeru, v akom by sa mali rodičia podieľať na úhrade výdavkov syna s prihliadnutím na výšku ich príjmu a s prihliadnutím na ďalšiu vyživovaciu povinnosť matky. Z nákladov, ktoré platí matka za bývanie, je preto len spravodlivé, že na mal. G. pripadá pomerná suma. Pre zovšeobecnenie sa môže kompenzovať starostlivosť matky percentuálnym podielom 80 % na komplexných výdavkoch. Súdom stanovené výživné tak je možné považovať nateraz za správne korešpondujúce zákonným kritériám. Odvolanie otca vzhľadom na vyššie opísané dôvody nepovažuje odvolací súd za dôvodné a zvýšenie výživného je zákonné. Tzv. valorizačná klauzula obsiahnutá v ustanovení § 78 ods. 3 Zákona o rodine ukladá súdu, aby v prípade, ak rozhoduje o zmene pomerov, zohľadnil aj zmenu výšky (vývoj) životných nákladov. Výška životných nákladov je zrejma napríklad z cien spotrebného koša, z miery inflácie, resp. iných ekonomických ukazovateľov. Táto povinnosť súdu je obligatórna. Z ustanovenia § 78 ods. 3 Zákona o rodine vyplýva, že vývoj životných nákladov je objektívna okolnosť, ktorá by aj sama

osebe mohla odôvodniť zmenu výšky výživného (zvýšenie). Možno prijať záver, že počas doby od posledného rozhodnutia nastal objektívny nárast životných nákladov. Tento možno zdôvodniť mierou inflácie, nárastom životného zákonného minima či minimálnej mzdy. Podľa potvrdení Štatistického úradu Slovenskej republiky v roku 2021 dosiahla miera inflácie meraná indexom spotrebiteľských cien hodnotu 3,2 % a v roku 2022 12,8 % oproti predchádzajúcim rokom. V poslednom období dvoch rokov tak celková miera inflácie predstavuje 16 %, pritom pri potravinách či pohonných hmotách je nárast cien omnoho vyšší.

22. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené konštatuje, že výživné zo strany otca na maloletého bude z veľkej časti spotrebované práve na stravné. Opomíňať nemožno ani ošatenie či obuv, ktoré vyžadujú častú obmenu pre rýchly fyzický vývin maloletého typický pre jeho vek. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že potreby dieťaťa v zásade rastú s pribúdajúcim vekom, teda čím je dieťa staršie, tým viac sa socializuje, rozširujú sa jeho aktivity a záujmy, pribúdajú školské a voľnočasové aktivity a tým prirodzene narastajú aj jeho výdavky. Náklady na výživu žiaka základnej školy sú preto v zásade vyššie než náklady na výživu žiaka 1. stupňa základnej školy v porovnaní s nákladmi na výživu žiaka strednej školy. Odvolací súd dáva do pozornosti, že otec sa so synom nestretáva (videli sa pred 2 rokmi), ani mu neposiela žiadne darčeky, ani vreckové.

23. Odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 62 ods. 5 Zákona o rodine, v zmysle ktorého má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Výživné predstavuje prednostnú pohľadávku pred všetkými ostatnými výdavkami. Každý rodič má teda povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa, a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb. Zákon zásadne nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča alebo iné potreby. Súdy ani nemajú povinnosť konkrétne skúmať otázku výšky životných nákladov rodiča, o vyživovacej povinnosti ktorého sa koná. Preukazovanie výdavkov povinného rodiča však môže slúžiť ako dôkaz na stanovenie jeho životnej úrovne, avšak nie ako dôkaz, že rodič nemá dostatok finančných prostriedkov na to, aby plnil primeranú vyživovaciu povinnosť k svojmu dieťaťu.

24. Otec spolu s odvolaním predložil odvolaciemu súdu rozhodnutie Úradu práce Českej republiky - krajská pobočka v Č. G. o priznaní podpory v nezamestnanosti otcovi vo výške 8.011 Kč po dobu 5 mesiacov. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva okrem iného, že otec bol v období od 01.07.2022 do 31.05.2023 zamestnaný u zamestnávateľa A. N. N. (U.), M..N.. J. H. Č..K..XXXX/X, X., XXX XX K. X, F. XXXXXXXX s dobou dôchodkového poistenia od 01.07.2022 do 31.05.2023. Z uvedeného vyplýva, že otec mal zrejme aj ďalšie zamestnanie, z ktorého príjmy však súdu nepreukázal. Otec sám uviedol, že pracoval v J., neuviedol však, v akom období, na akej pracovnej pozícii, a tiež súdu náležitým spôsobom nepreukázal dôvody, prečo sa vrátil do Č. V..

25. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny postupom vyplývajúcim z § 387 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolací súd zároveň nezhliadol dôvody, pre ktoré by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov podľa § 55 CMP.

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov; § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).